

**Међународни центар књижевности за децу
ЗМАЈЕВЕ ДЕЧЈЕ ИГРЕ**

ГДЕ СЕ ВИДИ ЦЕО СВЕТ!

Извођење монодраме за децу специфичан је уметнички изазов који од глумца захтева висок ниво присности и природности, као и способност да успостави веродостојну, искрену везу са малим гледаоцима, изузетно осетљивим на емотивне и невербалне сигнале које шаље извођач. Успешан перформанс зависи управо од тога колико је глумац способан да се на дубоком нивоу повеже са својом публиком.

На првом месту је искрено сагледавање детета. Морате га, са сцене, доживљавати веома озбиљно, никако „глумити“ или „тумачити“, већ равноправно, очи у очи, срцем и душом. То не уме свако. Многи велики глумци не сналазе се баш најбоље у тој улози. Они „тумаче“ лик, деца их свакако прате, пажњу им држи први визуелни дах (костим, сценографија, музика...), али ако нисте на њиховој „таласној дужини“ све то брзо нестаје и ваша монодрама полако се претвара у сувопарну декламацију. И ви се трудите, дајете све од себе, улажете последњи атом снаге, презнојавате се на позорници, али деци нисте занимљиви... Како? Јасно је као дан. Нисте веродостојни и нисте стали с малишанима раме уз раме. А то није уопште лако. Велики су они глумци који успевају да парирају деци и да се током извођења монодраме с децом публиком играју. На сцени сте сами... Нема никога... Само ви и деца у гледалишту. И ту престају сва ограничења и сва правила. Ваш је задатак да се играте и да их кроз игру увучете у причу. Морају беспоговорно да вам верују.

Искрено речено, потребно је да монодрама за децу испуњава све оно што је важно оку и уму малог гледаоца. Не слажем се са фразом да је глумац сам довољан на сцени, „сам“ у смислу: огољен, сам у црној кутији, он одевен у црно а светла пригушена... То није прави рецепт, пре би се рекло да је погрешан. Најмлађи не желе у позоришту филозофију живота и потцртавање поруке, не траже предавања, то имају у школи. Они

траже ЗАБАВУ... Да, управо ЗАБАВУ! А забаву, сем симпатичног глумца, чине и адекватан костим, сценографија, колоритност сцене, музика... Све комплетирано као за ансамбл представу. Монодрама за децу никако не треба да буде сиромашна, него допадљива, разбарушена, богата. Веома је важно да се кроз ту забаву провлачи јака порука, искрена и едукативна прича, и, верујте ми, деца то памте.

Сматрам да је потребно и веома важно за извођење дечјих представа увести здраву цензуру. Кажем *здраву*, имајући при том на уму све оно што се данас под изговором „лаке забаве“ пласира са сцене. Цензура и одговорност за садржај представа за децу кључни су фактори. Забава јесте неопходна и важна компонента театра за најмлађе, али та забава не би смела да буде површинска или безразложна. Уместо тога, представа треба да буде занимљива, али и едукативна, да помогне малишанима у развијању њихових емотивних, социјалних и интелектуалних капацитета.

Млада публика не може се излагати превише насилним, агресивним, дискриминаторним садржајима који не поштују њене емотивне и спознајне границе. Деца нису још дорасла томе да у потпуности разумеју комплексне, апстрактне или мрачне теме на начин на који их разумеју одрасли и стога је од пресудне важности да садржај представе буде прилагођен њиховој психолошкој и емотивној развојној фази. Најмлађи све теме могу да схвате, али треба пронаћи прави начин презентације. Глумцу је на располагању слобода истраживања и он је у том тренутку мађионичар који може – све. Зато монодрама за децу треба да се претвори у моноспектакл и да публику води тако да јој нико други на сцени није потребан – осим тог једног глумца.

Данас се мало глумаца одлучује само за дечји репертоар; тиме се не можете бавити *иовремено*. Позориште за децу вечито је истраживање и проналажење нових начина и једна од најлепших чаробних авантура. Ко је спреман, нека закачи себи крила! Лет је занимљив, забаван, и, што је најважније – одозго се види цео свет!

Цветин Аничкић, глумац-луткар

Програм 33. Фестивала монодраме за децу
(такмичарски део)

Позориште младих Нови Сад, Мала сала

Уторак, 3. децембар 2024.

10.00

Александра Чавић, ЈЕЛИСАВЕТА ДАБЛИНОВСКА
Драгана Филимоновић, ШТО МОЖЕШ ДАНАС,
НЕ ОСТАВЉАЈ ЗА СУТРА
Јелена Ђулвезан Милковић, ПУСТИЊСКИ СНОВИ

15.00

Амила Бешировић, ЛЕПИ ЧАРЛИ СУПЕРСТАР
Александар Милковић, ЂИЛИМАНДАР, ГУСАР ИЗУМИТЕЉ
Дамјан Поповић, ОДБЕГЛИ ВУК

* * *

Среда, 4. децембар 2024.

10.00

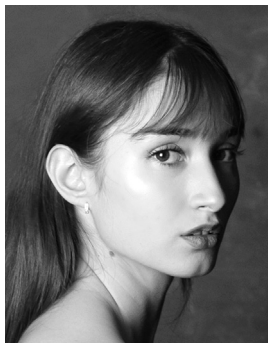
Олга Симић, ЧИКА ЈОВА ПРОСУ СЛОВА
Маја Шумоња, СЕНЗАЦИЈА
Јована Младеновић, АЛИСА У ЗЕМЉИ ЧУДА

*

15.00

Марио Шаран, ПОМАГАЧИ
Милош Јањић, КАО ПАО (С МАРСА)
Катарина Вићентијевић, МАМА СА КРУНОМ НА ГЛАВИ

Јелисавиџа Даблиновска

Текст, режија и извођење:

Александра Чавић

Сарадница за сценографију:

Нина Путник

Александра Чавић завршила је основну и средњу Балетску Ашколу (смер Савремена игра), а потом и Високу школу струковних студија за образовање васпитача у Новом Саду, где је тренутно на мастер струковним студијама. У области балета, бавила се педагошким радом са предшколском децом. Од 2018, активна је на независној плесној сцени Новог Сада. Ауторка је пројеката „Нови Сад кроз плес“ (реализованог у виду краткометражног филма, 2021) и „СУД – Слободно уједињено друштво“ (изведеног у облику савремене плесне представе, 2023). Потписује кореографију у мјузиклу *Бењовски – заљубљеник у слободу* (2022), у продукцији Новосадског позоришта.

Чланица је удружења Новосадске секције Међународног савета за игру (CID – Conseil International de la Danse) при Унеску, у оквиру које је као кореографкиња, плесачица и продуценткиња учествовала у представама *Плес ујрожених њишица*, *Развојни програм Сазвежђа*, *Залушали у лајумима*, *Сионшани њошок живошја*. Председница је удружења „Чета – штаб за савремени плес и уметност“.

Што можеш данас не остављај за суџра

Текст, режија, костим и извођење:
Драгана Филимоновић

Стихови сонгова:
Боро Мајданац

Аранжмани:
Ђорђе Орловић

Музика:
Драгана Филимоновић
и **Ђорђе Орловић**

Драгана Филимоновић пише и глуми за децу и са децом, али и са луткама. Води луткарске радионице у Сремској Митровици и интензивно се бави писањем музике и васпитно-образовних текстова за децу.

Свира оргуље, пијанисткиња је и самоука харфисткиња, експериментише звуком и атмосфером. Осмишљавала је и реализовала мултимедијалне перформансе у земљи и иностранству.

Редовно организује „Дечији театар у Блоку Б” у Сремској Митровици, посвећен едукативно-васпитним представама и садржајима за децу.

Мајка је троје деце, а четврто је на путу.

Пустински снови

Текст:

Биљана Марковић Јевтић

Режија:

Александар Милковић

Извођење:

Јелена Ђулвезан Милковић

Јелена Ђулвезан Милковић завршила је основне и мастер студије глуме у класи професора Никите Миливојевића на Академији уметности у Новом Саду, где је уписала и докторске студије. Бавила се хорским певањем, радијским пословима, плесом, фолклором, тренирала је одбојку. Клиза и вози ролере. Припремала је и водила радионице за децу и студенте на тему историје позоришта и драмског стваралаштва.

Остварила је бројне улоге на позоришним сценама, у филмовима, телевизијским серијама, учествовала у синхронизовању и аудио-радовима. Добитница је бројних награда за свој рад. Играла је у позоришним представама за децу: *Аладин*, *Краљица лејшира*, *Маршина лутка*, *Школа за чаробњаке*, *Баба Злоћина матична машина*, *Мачак у чизмама*, *Уставано краљевство*, *Чудесни свети кловнова*.

Запослена је на Академији уметности као самостални стручни сарадник на предмету Глума на српском језику.

Биљана Марковић Јевтић је након студија педагогије на Филозофском факултету у Београду радила у Редакцији за децу и младе Радио-телевизије Београд. Пише радио-драме, монодраме и путописе. Са децом се дружи на радионицама креативног писања.

Ауторка је књига поезије за децу *Прича из дејствија* и *Учење живоша*. Написала је и романе за најмлађе *Авантура на видуку*, *Навијам за шайшача*, *Чешири карше за Хавану*.

Дугогодишња је учесница у програмима Змајевих дечјих игара и вишеструка добитница признања „Сигридруг” за најбољи текст на Фестивалу монодраме за децу.

Лейи Чарли сујерстјар

Текст: **Оливера Јелкић**

Режија: **Аднан Мујкић**

Сонгови: **Оливера Јелкић,
Ена Овчина и Амила Бешировић**

Костимограф: **Едина Топчагић**

Техничка подршка:
Един Џаферовић и Даина Анић

Извођење: **Амила Бешировић**

Амила Бешировић је након окончања основних студија на Природно-математичком факултету Универзитета у Тузли (примењена математика) завршила мастер студије примењеног позоришта на Академији драмских уметности у Новом Саду.

Активна је чланица Позоришта младих Тузле и Удружења „Млади Тузле“. Играла је у великом броју позоришних представа и у неколико филмова. Води „Драмски студио за дјецу, младе и одрасле“ и бави се педагошко-уметничким радом са децом и младима.

Драматизовала је више десетина текстова за позоришне представе. Коауторка је три књиге о позоришној уметности и примени драмске педагогије у раду са децом и младима и добитница бројних регионалних и европских награда за глумачку игру, режију и драмско-педагошки рад.

Оливера Јелкић списатељица је за децу и младе, рођена 1958. у Новом Саду. Написала је пуну полицу књига. Ветеран је Фестивала монодраме за децу Змајевих дечјих игара. Пише и даље, што је све више весели. Воли, и воли што воли.

Ћилимандар, љусар изумишљ

Текст:

Душко Домановић

Режија:

Јелена Булвезан Милковић

Извођење:

Александар Милковић

Александар Милковић дипломирао је глуму на Академији Уметности у Новом Саду (2012), у класи професора Никите Миливојевића. Мастер студије глуме завршио је 2013. године. Као самостални уметник играо је у водећим театарским кућама у Новом Саду, Београду, Вршцу, Суботици, Шапцу, Сомбору, Бечеју, као и у Академском позоришту „Промена” и Установи културе „Вук”.

Остварио је улоге у више филмова и серија, снимао аудио-књиге и учествовао у синхронизацији цртаних филмова и играних серија.

Руководилац је радионице пантомиме у Савезу глувих и наглувих Новог Сада. Један је од оснивача Уметничког удружења „АртФракција”.

Воли да свира усну хармонику и да жонглира.

Од 2022. члан је ансамбла Позоришта младих у Новом Саду.

Душко Домановић дипломирао је на Одсеку за филозофију Филозофског факултета у Новом Саду. Поред неколико књига за одрасле, објавио је књиге поезије за децу *Песме за нај-велике*, *Дан као наручен* и *Наврх дима из димњака*, као и драму *Аждозмајска љубав*.

Његове књиге за децу награђене су признањима „Моравски цветић” (2021), „Станко Ракита” (2022), „Сребрно Гашино перо” и „Доситејево перо” (2023). Добитник је и награде Првог програма Радио Београда за најбољу кратку причу намењену најмлађима, признања „Сигридруг” Змајевих дечјих игара – за најбољи текст монодраме за децу (*Сврбодрама*) на 32. Фестивалу монодраме за децу (2023) а Награда „Павле Јанковић Шоле” додељена му је за текст *Ћилимандар, љусар изумишљ* (2024). Живи у Нишу.

Одбeли вук

Текст:

Пeриша Армуш Бeли

Костим:

Мирeла Сребрић

Композитор:

Марко Матовић

Извођење:

Дамјан Поповић

Дамјан Поповић је песник, глумац и дипломирани редитељ. Позоришну режију завршио је на Новој Академији у Београду, у класи професора Љубише Ристића.

Улоге је остварио у позоришним представама: *Поводом мокрој снећа*, *Конобар*, *Зайиси из подземља*, *Ричард Трећи*, *Кориолан*, *Златокоса*, *Гуливер*, *Тринаесто прасе*, *Улица старих занана*.

Објављене су му збирке поезије: *Песме*, *У глау је сјало све што се прећућало*, *Бели кровови жића*, *Пустина*.

Члан је удружења књижевника Србије.

Живи и ствара на релацији Београд–Владимирци.

Пeриша Армуш Бeли дипломирао је позоришну режију у класи проф. Љубише Ристића. Пише за филм, позориште и радио. Повремено објављује кратке приче, а изашле су и две његове песничке збирке: *Музика тијане азбуке* и *Један грући дан*, док је трећа, *Песничко вече без јесника*, у припреми.

Сарађивао је на сценаријима за више анимираних и играних филмова, а у позоришту на представама: *Моно, моно, дуо*, *Конобар*, *Алтер Ето*, *Поводом мокрој снећа* (где потписује режију и драматизацију).

Аутор је радио-драма и радио-минијатура: *Пузле*, *Слейло*, *Колач*, *Клућа за све*, *Свемирски кромфир* (освојена Награда за минијатуру, 2020), *Траже се пошћени налазачи*, *Четири и крај*, *Тамо иде сунце не сија*, *Фућрола* (за коју је такође добио Награду за минијатуру, 2024).

Чика Јова њросу слова

Текст:

Тамара Деспотовић-Ђурчић

Режија:

**Тамара Деспотовић-Ђурчић
и Олга Симић**

Стручни сарадник за сценографију:

Влада Илић

Извођење:

Олга Симић

Олга Симић, глумица и драмска педагошкиња, у свом глумачком и педагошком послу радила је са децом, тинејџерима и одраслима. Учесница је бројних глумачких радионица и чланица неколико глумачких трупа. Сада ужива статус самосталне уметнице.

Њена монодрама *Чика Јова њросу слова* настала је у тренуцима инспирације и жеље да живот и рад Јована Јовановића Змаја приближи малишанима и заинтересује их да неке његове песме (опет) прочитају или науче.

Нада се да ће деца уживати.

Тамара Деспотовић-Ђурчић професорица је француског језика и књижевности. Предаје у Гимназији „Светозар Марковић” у Новом Саду.

Као водитељка и менторка трупе „Тачка гледишта”, чија је оснивачица, више од двадесет година бави се драмским радом са младима, на матерњем и француском језику.

Завршни мастер рад „*Ars longa, vita brevis*” на Академији уметности у Новом Саду (смер Примењено позориште, у класи проф. Христине Муратиду) одбранила је 2019. године.

Сензација

Текст:
Роберт Такарнич

Музички сарадник:
Бранко Андреј Живковић

Извођење:
Маја Шумова

Маја Шумова, још од првих корака које је научила на планети Земљи, заокупљена је врцкавим плесним покретима због којих је музика и данас веома радује и обожава да плеше. Тако се родила и њена љубав према певању и јавном наступу, што је објединила у уметности званој – глума.

Похађала је часове соло певања, студирала психологију, а глуму успешно завршила на Академији уметности у Београду, дипломском представом *Наш разред*, реализованом уз подршку ментора Иве Милошевић и Бојана Жировића.

Поред драгоценог филмског искуства које је стекла улогом у остварењу *Посмајтрачи*, воли да се игра и истражује трансформацију гласа, ликова, синхронизовање.

Бескрајно је захвална родитељима на подршци њој, малом великом детету које и даље истражује, учи и испробава нове уметничке изразе. Волела би да се кроз мултимедијалну уметност остварује и ствара сваки дан.

Роберт Такарнич, професор, писац, драмски педагог, објавио је преко стотину наслова: књига за децу, романа за тинејџере, драмских текстова, едукативних књига, сликовница... – за које је добио велики број награда и које имају више издања. Нека од његових дела – *Шести и њо најјорих мувања од њосјанка свејша*, *Угаро ме њубершеј у љаву*, *Девојчице су обично више*, *Наша школа је кујила диносауруса*, *Ауу, сесјро*, и *ми се ијрамо њозоришја* итд. – у врху су топ-листа најчитанијих књига.

Последњу велику награду добио је за књигу *Када би љалаша љричала...* – приповест о палати Рајхл, ремек-делу европске сесесије.

Алиса у земљи чуда

Текст и извођење:
Јована Младеновић

Режија:
Моника Ромић

Јована Младеновић школовала се у Мраморку и Београду, где је на Факултету драмских и филмских уметности, у класи професорке Љиљане Благојевић, завршила глуму.

Професионалним глумачким радом почела је да се бави на другој години студија, у независној продукцијској кући „Mopi-Cart“. Прво су то били драмски комади за децу, а касније је остварила и улоге у вечерњим представама. За ову независну продукцију написала је и режирала представу за децу *Пиџи и Пеџар Пан у њошрази за Црвенкајом*, а ауторка је и текста *Алиса у земљи чуда*. Поред тога, одиграла је и бројне представе за децу на сцени Академије 28.

Наступа у више независних продукција и пише за њих.

Помајачи

Текст:
Весна Алексић

Режија:
**Оливера Викторовић
и Александра Ђурић**

Извођење:
Марио Шаран

Марио Шаран завршио је Академију уметности у Београду, у класи проф. Мирјане Карановић и асистената Јелене Ђурувије и Дамјана Кецојевића. Пре тога, активно је заиграо у дечјем позоришту Пан Театар, а повремено глуми и у представама других дечјих трупа. На вечерњој сцени Пан Театра има улогу у представи *Колевка бајке за времена*.

У истом позоришту повремено наступа као аниматор на прославама дечјих рођендана, а у слободно време учествује у квизовима.

Зимско доба године посебно воли јер тада добија, за њега најважнију, улогу Деда Мраза у новогодишњим представама.

Весна Алексић списатељица је за децу свих узраста. Написала је десетине романа и књига приповедака за децу, више радио-драма, позоришних представа и неколико монодрама за децу, па чак и телевизијску серију под називом *Рецепти за иџу*.

Понекад пише и озбиљније текстове, најчешће су то прикази књига њених савременика који се баве истим, лепим послом: писањем за младе и приближавањем свог стваралаштва читаоцима.

За такозване одрасле пише ретко, баш кад затреба.

Воли позориште за децу јер, у том дивном полумраку, осећања публике, искренија и бурнија него код одраслих, полете као свици и лелујају у ваздуху и после представе, дуго, дуго...

Као њао (с Марса)

Текст и режија:
Бранка Баретић Миленковић

Сарадница за сценски покрет:
Јана Миленковић

Костим и извођење:
Милош Јањић

Милош Јањић одувек се питао: „Зашто се људи облаче баш тако?“ У потрази за одговором, спрема се да загнури у дубока социолошка истраживања моде и једном постане професор... До тада, наставиће да дизајнира сценске костиме за драмске и плесне представе и краткометражне филмове, а како би избегао могућу досаду бави се и савременим плесом и извођењем. Блиско је сарађивао са бројним актерима локалне и регионалне културне сцене, као коаутор и извођач.

На пољу извођачких и примењених уметности бави се уметничким истраживањима у нашој земљи и региону, као и у Паризу, Љубљани, Загребу, Берлину, Софији.

Бранка Баретић Миленковић, заљубљена у покрет, мисао и реч, више од три деценије измаштава драмске текстове за децу и реализује позоришне представе за најмлађу публику. Неки од извођених наслова су: *Под сјајем звезда*, *Дојодило се у Киншаси*, *Ја, њеши елементи*, *Лети у свети*, *El sueño Maravilloso*, *Од златна јабука*, *Пандорина кућица*, *Само њраво, њуш до срца је њу негде*, *Чаробна чејкица Ма Лианџа*, *Вињеше* и други.

Учествује у реализацији позоришних комада, драмских концерата, телевизијских серијала, изведби монодрама, плесних представа...

Последњих година оставља трагове у књигама: *Ток* (кратке приче), роману *Агамово ребро*, и романима *Две зиме* и *Сузе су збој лука*, намењеним деци старијег школског узраста.

Живи у Београду, са Добрицом, Иваном и Јаном и њиховом подршком у свему што ради.

Мама са круном на глави

Текст и извођење:
Катарина Вићентијевић

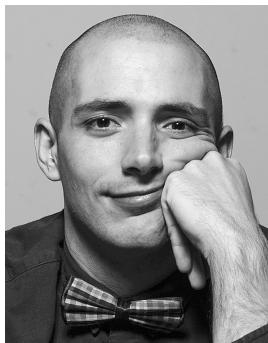
Катарина Вићентијевић дипломирала је глуму на Академији Уметности у Новом Саду, у класи професора Бранка Плеше и Ане Цвијановић Јајчанин, док је звање мастер културолога стекла на Факултету за културу и медије у Београду.

Остварила је више од шездесет улога у позориштима, серијама и ТВ филмовима. Годинама се бави глумачким и менторским радом са децом и одраслима, и носилац је више глумачких признања.

Пише драмске текстове за децу и одрасле. Двострука је добитница Награде „Павле Јанковић Шоле” за најбољи текст монодраме за децу (*Не моћу да се љубим*, 2022. и *Пријатељи из контејнера*, 2023).

Текст монодраме за одрасле *Ако косу џусџим* проглашен је најбољим у региону, на конкурс Регионалног фестивала монодраме inBox, који се одржава у Травнику.

Живи и ради у Београду и Ваљеву.

Стефан Остојић,
водителј фестивалског програма

Стефан Остојић дипломирао је глуму на Академији уметности у Новом Саду, 2017. године, у класи професора Љубослава Мајере.

Неколико година радио је у Дечјем позоришту у Суботици, након чега постаје самостални уметник. Са својим ауторским пројектом, клоновском монодрамом *Лала*, од 2021. године путује по Европи.

Тренутно у шведском граду Гетеборгу припрема нове пројекте, док игра и држи клоновске радионице и радионичарске сусрете.

ЖИРИ 33. ФЕСТИВАЛА МОНОДРАМЕ ЗА ДЕЦУ

Арпад Месарош, глумац

Дивна Стојанов, драматуршкиња

Санела Миленовић, балерина

НАГРАДЕ ФЕСТИВАЛА МОНОДРАМЕ ЗА ДЕЦУ ЗМАЈЕВИХ ДЕЧЈИХ ИГАРА

Награде Фестивала монодраме за децу установљене су на трећем Фестивалу 1994. године и од тада се додељују:

Награда *Ситригруј* за најбоље уметничко остварење у целини изведено на Фестивалу;

Награда *Ситригруј* за најбољи текст савремене монодраме за децу, изведене на Фестивалу.

*

ДОСАДАШЊИ ДОБИТНИЦИ НАГРАДА

- Марица Вулетић, за глуму и Павле Јанковић Шоле, за текст, 1994.
Александра Плескоњић Илић, за глуму и Ђорђе Радишић, за текст, 1995.
Милутин Ж. Павлов, за глуму и Стеван Копривица, за текст, 1996.
Слободан Бобан Нинковић, за глуму и Зоран Станојевић, за текст, 1997.
Гордана Лукић, за глуму и Ирена Тиодоровић, за текст, 1998.
Драган Маринковић, за глуму и Миланка Милосављевић, за текст, 1999.
Слободан Бештић, за глуму и Весна Ђоровић Бутрић, за текст, 2000.
Мирослав Жужић, за глуму и Миланка Милосављевић, за текст, 2001.
Слободан Бобан Нинковић, за глуму и Слободан Вукадиновић, за текст, 2002.
Драган Маринковић, за глуму и Оливера Јелкић, за текст, 2003.
Санела Милошевић, за глуму и Владислава Голубовић, за текст, 2004.
Бојан Берибака, за глуму и Весна Вукајловић, за текст, 2005.
Небојша Јовановић, за глуму и Амела Вученовић, за текст, 2006.
Санела Милошевић, за глуму и Оливера Јелкић, за текст, 2007.
Јелица Брестовац, за глуму и Оливера Јелкић, за текст, 2008.
Биљана Костантиновић, за глуму и Марија Ардељан, за текст, 2010.
Миљан Вуковић, за глуму и Веселин Гатало, за текст, 2010.
Соња Младенов, за глуму и Оливера Јелкић, за текст, 2011.
Немања Бакић, за глуму и Весна Алексић, за текст, 2012.
Маја Николић, за глуму и Весна Алексић, за текст, 2013.
Владимир Максимовић, за глуму и Јелена Палигорић, за текст, 2014.
Милош Војновић, за глуму и Оливера Јелкић, за текст, 2015.
Алекса Илић, за глуму и Душан Пејчић, за текст, 2016.
Олга Симић, за глуму и Ивана Јаношев, за текст, 2017.
Цветин Аничич, за глуму и Весна Алексић, за текст, 2018.
Игор Грекса и Александар Милковић, за глуму и Биљана Марковић Јевтић, за текст, 2019.
Бојана Стојковић и Софија Мијатовић, за глуму и Дивна Стојанов, за текст, 2020.
Исидора Влчек, за глуму и Александра Јовановић, за текст, 2021.
Александар Милковић, за глуму и Биљана Марковић Јевтић, за текст, 2022.
Маријана Андрић, за глуму и Растислав Дурман и Душко Домановић, за текст, 2023.

Пратећи програм

33. Фестивала монодраме за децу

ДАН КАО НАРУЧЕН

Уручење Награде „Павле Јанковић Шоле” књижевнику
Душку Домановићу, за најбољи текст монодраме
на истоименом конкурсy за 2024. годину
3. децембар 2024.

*

УЧИНИ НЕШТО ВЕШТО

Програм мултимедијалног уметника Божицара Мандића
са новосадским основцима – представљања књижевности
и драмске уметности
4. децембар 2024.

*

МАЛА ПЕСМА

Представе камишибај театра ауторке Јованке Улић,
по текстовима поезије и прозе Јована Јовановића Змаја
и савремених домаћих аутора за децу
5. децембар 2024.

*

Свечаност ЗМАЈЕВ ДАН

Уручење награда „Сигридруг” за најбоља остварења
изведена на 33. Фестивалу мондорама за децу
6. децембар 2024.

*

ДАНИ РАЗИГРАНИ

Драмске минијатуре посвећене нашим књижевницима
(М. Алечковић, Г. Олујић, В. Андрић, Б. Радичевић, Ј. Ј. Змај)
уз учешће полазника Театра младих *Мишоловка*
у Новом Саду
8. децембар 2024.

*

НА БИС!

Представљање садржаја са 33. Фестивала монодраме за децу
(youtube.com/channel/UCBMVUXIht3QL-CAMsM3ribw)
9. децембар 2024.

ЗМАЈЕВЕ ДЕЧЈЕ ИГРЕ

Међународни центар књижевности за децу
International Centre for Children's Literature

ZMAJ CHILDREN GAMES

33. ФЕСТИВАЛ МОНОДРАМЕ ЗА ДЕЦУ

Продукција

Међународни центар књижевности за децу
ЗМАЈЕВЕ ДЕЧЈЕ ИГРЕ

Координација

Душица МАРИНОВИЋ
Милица ДОНДУР МИШКОВ
Ана РАДОЈИЧИЋ ТОДОРОВИЋ

Сарадници у реализацији

Ивана ТОДОРОВИЋ
Јелена ЗДРАВКОВИЋ
Ибро САКИЋ

Позориште младих Нови Сад
Градска библиотека у Новом Саду
Театар младих Мишоловка, Нови Сад
Основне школе „Доситеј Обрадовић”
и „Јован Поповић” из Новог Сада

Ликовно решење корица
Надежда ПУТНИКОВИЋ

Коректура и публикације
Светлана ЗЕЈАК

Прелом и публикације
Весна КАРАЈОВИЋ

Штампа
Ас дизајн, Нови Сад

Илустрација: Душан ДИМИТРОВ

Међународни центар књижевности за децу
ЗМАЈЕВЕ ДЕЧЈЕ ИГРЕ
21000 Нови Сад, Змај Јовина 26/2 • +381 21 6611266, 6613648
zdigre@gmail.com • www.zmajevedecjeigre.org.rs

За издавача
Душица МАРИНОВИЋ

Нови Сад, 2024.